

การบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทย

กรณีศึกษาผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก

อาจารย์สมคนเ วรวิวัฒน์*

บทคัดย่อ

รายงานโครงการเฉพาะบุคคลเรื่อง “การบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทย : กรณีศึกษาผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก” มีวัตถุประสงค์ดังนี้

(1) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ใช้เป็นเกณฑ์การคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ที่มาจาก การเป็นศิลปินตลก ของบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์

(2) เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่การทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในเชิงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์

(3) เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในการทำหน้าที่บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทย

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการศึกษาแบบวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Description Analysis) ที่นอกจากจะได้ ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากการสืบค้นและวิเคราะห์เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (Documentary Research) ของภาพยนตร์ไทยที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลก และข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ที่ได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth Interview) รวมทั้งการใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participation Observation) ในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลก

อาจารย์สมคนเ วรวิวัฒน์* อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยุ - โทรทัศน์ - ภาพยนตร์
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

ผลการศึกษาพบว่า การคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกของบริษัทผลิตภาพยนตร์จะพิจารณาจากลักษณะส่วนตัว (Personal Characteristic) ที่มีคุณสมบัติที่เด่นกว่าผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไป ดังต่อไปนี้ ชื่อเสียงส่วนตัวที่เอื้อต่อการประชาสัมพันธ์ ความสามารถเฉพาะทางในการกำกับภาพยนตร์ ความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกัน และนิสัยใจคอเป็นที่ไว้วางใจจากผู้บริหารระดับสูง

การทำหน้าที่ในเชิงการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกนั้น มีเอกลักษณ์ในการทำงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้การสื่อสารในกองถ่ายทำภาพยนตร์มีประสิทธิภาพและเป็นที่มาของความสำเร็จทางด้านรายได้ ซึ่งมีหลักในการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งออกเป็น 2 ข้อ คือ การเป็นศูนย์กลางในการตัดสินใจโดยใช้การระดมความคิดของทุก ๆ คนในกองถ่ายทำภาพยนตร์ และ การใช้ประสบการณ์มาเสริมในการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ หลักทั้ง 2 ข้อนี้ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกนำมาใช้ในการทำงานในขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทำภาพยนตร์ ได้แก่ ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ พร้อมกับวิธีการทำงาน และการบริหารบุคลากรในการทำงานถ่ายทำภาพยนตร์ ที่เป็นจุดเด่นในการทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกเช่นเดียวกัน ซึ่งจุดเด่นของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกทั้งในเรื่องของลักษณะส่วนตัวและการทำงานนั้นเป็นจุดแข็งที่สร้างความแตกต่างระหว่างผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกกับผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไป

ศักยภาพของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกนั้นจากการวิเคราะห์จุดแข็งดังที่ได้กล่าวไปข้างต้นคือ ชื่อเสียงส่วนตัว ความสามารถเฉพาะทางในการกำกับภาพยนตร์ ความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกัน วิธีการทำงานในการกำกับภาพยนตร์ วิธีการบริหารบุคลากรที่ดีในกองถ่ายทำภาพยนตร์ การที่มีทีมงานปฏิบัติงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่ดีส่งเสริม และความสามารถในการต่อรองกับผู้บริหารบริษัทผลิตภาพยนตร์ ซึ่งจุดแข็งเหล่านี้ถือว่าเป็นข้อได้เปรียบและเป็นสิ่งที่สร้างความแตกต่างระหว่างผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกกับผู้กำกับภาพยนตร์

ทั่วไป และจุดแข็งเหล่านี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นทางแก้จุดอ่อนและอุปสรรคในการทำงานต่อไปในอนาคต

Abstract

The objectives of the Individual Research on “Thai Film Production Management: Case Study on Comedian Artist Film Director” are as followed.

(1) To analyze the factors that are used as selection criteria for comedians to become film directors by film production company

(2) To study the role and performances of the comedian artist film directors in film production management

(3) To analyze the capacity of comedian artist film directors on Thai film production management

This qualitative research utilizes descriptive analysis method which is not only based on the use of secondary data and documentary research regarding Thai film with comedian artist film director only but together with the use of primary data based on dept interview and participation observation in the film production with comedian artist film director.

The result is found that the selection criteria of comedian artist film directors are based on personal characteristics of an individual that appears to be more outstanding than other general film directors. Their existing fame and popularity also play an importance role on public relations. Additionally, the comedian artist film directors have specialization on film directing skills, good relationship with other comedian artists and their per-

sonal attitudes that executives from film industry can rely on.

Moreover, the uniqueness of their management skills in film production makes the communication among the team more effective and become the source of success for gross income. Their management principles can be characterized into 2 cores; acting as decision making center after brainstorming among film production team, and using experience to support film production management. Apparently, these principles are utilized before and during the process of film production including after the production is finished together with their working method, and human resources management which are the quality and strength that make the difference between comedian artist film directors and other general film directors.

Therefore, strengths of the comedian artist film directors as discussed above are popularity, specialization on film directing, good relationship with other comedians, film directing method, human resources management, good operation team, and negotiation skill with executives from film production companies. These strengths are advantages that make difference between comedian artist film directors and other general film directors; in addition, it can also be applied to improve weaknesses and obstacle in the future as well.

ที่มา ความสำคัญของปัญหา

การผลิตภาพยนตร์นั้นได้ถือว่เป็นธุรกิจบันเทิงที่น่าสนใจเพราะภาพยนตร์ในแต่ละประเทศมีเสน่ห์ที่แตกต่างออกไป ภาพยนตร์ในแต่ละประเทศล้วนมีเอกลักษณ์ และกระบวนการผลิตที่แตกต่างกัน ประเทศไทยนั้นก็มีเอกลักษณ์ของภาพยนตร์ไทยเช่นเดียวกันจากการถ่ายทอดของผู้กำกับภาพยนตร์ ตั้งแต่อดีตเป็นต้นมาการผลิตภาพยนตร์ไทยมีวิวัฒนาการก้าวหน้าขึ้นเรื่อยมา มีการใช้เครื่องมือ และเทคนิคพิเศษในการผลิต เพราะฉะนั้นในการสร้างภาพยนตร์จะแบ่งงานออกเป็นหลายส่วน ซึ่งก็ต้องใช้ความรู้ที่ผสมผสานกับประสบการณ์ควบคู่กันไปเพื่อให้กระบวนการสร้างภาพยนตร์ประสบความสำเร็จ ดังนั้นหลายสถาบันจึงมีการจัดการศึกษาด้านวิชาการด้านภาพยนตร์ เพื่อผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความรู้เฉพาะทางในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ แต่ในยุคปัจจุบันเมื่อภาพยนตร์ได้ถูกนำเสนอให้เป็นอุตสาหกรรมมากขึ้น หนึ่งข้อสังเกตที่สำคัญข้อหนึ่งคือความสำเร็จด้านรายได้มักจะเป็นภาพยนตร์ในตระกูลตลก เพราะภาพยนตร์ตระกูลตลกไม่จำเป็นต้องใช้ทุนการสร้างสูง ไม่จำเป็นต้องใช้เทคนิคพิเศษมากมาย อีกทั้งสามารถเข้าถึงกับกลุ่มเป้าหมายได้เป็นจำนวนมาก จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้นายทุนสนใจที่จะทำการผลิตภาพยนตร์ตลก และมีศิลปินตลกที่เข้ามากำกับภาพยนตร์

เมื่อพิจารณาจากตัวเลขในรอบ 7 ปีหลังจะเห็นได้ว่าผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ หรือ ผู้บริหารบริษัทผลิตภาพยนตร์ต่างให้ความสนใจในการคัดเลือกศิลปินตลกเข้ามากำกับภาพยนตร์ ข้อสังเกตหนึ่งของผู้ศึกษาก็คือประสบการณ์ที่มากขึ้นของศิลปินตลก จึงได้โอกาสที่จะขยับสถานะของตัวเองจากการเป็นนักแสดงมาเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์คนแรกที่มาจากการเป็นศิลปินตลกนั้นคือ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ หรือ โน้ต เชิญยิ้ม ที่ได้รับโอกาสจากผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ในการกำกับภาพยนตร์เรื่อง “คนปีมะ” ในปี พ.ศ. 2546 กับค่ายพระนครฟิล์ม ซึ่งเป็นค่ายภาพยนตร์ที่เน้นภาพยนตร์ในตระกูลตลก จากนั้นศิลปินตลกก็ได้รับโอกาสในการกำกับภาพยนตร์เรื่อยมา จนมาถึงภาพยนตร์เรื่อง “บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม” ผลงานการกำกับภาพยนตร์ของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา หรือ หม่ำ จ๊กมิก

โดยใช้ทุนสร้างของบริษัท สหมงคลฟิล์ม จำกัดในปีถัดมาได้สร้างปรากฏการณ์ทางด้านรายได้อย่างเป็นรูปธรรม (74.4 ล้านบาท) ทำให้วงการภาพยนตร์เกิดการตื่นตัว กระแสโครงการสร้างภาพยนตร์จากผู้กำกับที่เป็นศิลปินตลกเกิดกับหลายค่าย อย่างเช่น บริษัท จีทีเอช จำกัด ก็ให้โอกาส จาตุรงค์ พลบูรณ์ หรือ จาตุรงค์ มกจ๊ก เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ครั้งแรกในภาพยนตร์เรื่อง “โกยเถอะโยม” ซึ่งก็มีผลตอบรับที่ดี ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2550 จึงเป็นโอกาสที่ดีของบรรดาผู้กำกับภาพยนตร์ที่มาจากการเป็นศิลปินตลก เพราะส่วนมากภาพยนตร์ที่ผลิตโดยผู้กำกับภาพยนตร์กลุ่มนี้จะสร้างรายได้เป็นอย่างดี เรียกว่าถ้ารายได้จากการเข้าชมในโรงภาพยนตร์ไม่มาก ก็จะมีรายได้จากการขายสายภาพยนตร์ต่างจังหวัด การขายลิขสิทธิ์นำเสนองานในรูปแบบซีดี มาเสริมในการแสวงหากำไร ค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเรื่องของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกก็ตกอยู่เรื่องละ 46.8 ล้านบาท ซึ่งก็ยังเป็นจำนวนที่สูงและเป็นตัวเลขที่น่าสนใจในการลงทุน จึงเป็นข้อสังเกตว่าเมื่อใดก็ตามที่ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกสร้างภาพยนตร์แล้วประสบความสำเร็จทางด้านรายได้นั้นก็จะได้มีโอกาสอีกในการสร้างครั้งต่อไปไม่ว่าจะเป็นการสร้างภาคต่อของภาพยนตร์เรื่องเดิม หรือว่าการสร้างภาพยนตร์เรื่องใหม่ก็ตาม

ปีที่เข้าฉาย	จำนวนภาพยนตร์ไทยที่เข้าฉาย	จำนวนภาพยนตร์ไทยโดยศิลปินตลกที่เข้าฉาย(จกรักรวมภาพยนตร์ทั้งหมดผลิตเป็นร้อยละ)	รายได้ของภาพยนตร์ที่เข้าฉายในแต่ละปี (ล้านบาท)	รายได้ของภาพยนตร์ไทยที่กำกับโดยศิลปินตลก(ล้านบาท)และ(จกรักรวมรายได้ทั้งหมดผลิตเป็นร้อยละ)
2546	47	2(4.25)	845.7	36(4.25)
2547	46	2(4.34)	635.3	76.7(12.07)
2548	38	2(5.26)	968.3	240.8(24.86)
2549	49	1(2.04)	1072.1	66.2(6.17)
2550	49	6(12.24)	2050.3	326.3(15.91)
2551	50	3(6)	1329.1	121.8(9.16)
2552	51	2(3.92)	1508.4	179.5(11.90)
2553	57	7(12.28)	1255.5	169.49(13.5)
รวม	387	26(6.72)	8819	1216.79(13.79)

ตารางจำนวนและรายได้ของภาพยนตร์ไทยเมื่อเปรียบเทียบกับภาพยนตร์ที่กำกับโดยศิลปินตลก

(จากข้อมูลที่สืบค้นจากเว็บไซต์ (<http://www.boxofficemojo.com/intl/thailand/>))

ส่วนข้อมูลในเรื่องของความสำเร็จของแต่ละบุคคลนั้นถ้าพิจารณาในแง่ของความสำเร็จทางด้านรายได้ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา สามารถสร้างรายได้ให้ภาพยนตร์ตัวเองได้สูงที่สุดถึง 601.4 ล้านบาท ซึ่งเป็นตัวเลขที่ห่างจากอันดับที่ 2 คือ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ ที่สร้างรายได้ให้ภาพยนตร์ตัวเองที่ 366.2 ล้านบาท เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ถือว่าเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกนี้จัดได้ว่าเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกที่มีความถี่ในการกำกับภาพยนตร์สูงที่สุดในยุค 10 ปีหลังคือ 8 เรื่อง แต่เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยแล้วอันดับหนึ่งยังคงเป็นของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ที่สร้างรายได้เฉลี่ยต่อภาพยนตร์หนึ่งเรื่องเท่ากับ 75.2 ล้านบาท สำหรับ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ นั้นถึงมีว่าค่าเฉลี่ยต่อเรื่องจะอยู่ที่ 52.3 ล้านบาท แต่ก็เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกที่สร้างปรากฏการณ์ให้กับวงการภาพยนตร์

ไทยอย่างเห็นได้ชัดนั้นคือ การเป็นคนแรกที่สามารถปลุกกระแสผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในยุคใหม่ (ในระยะเวลา 10 ปีหลังจากจนถึงปัจจุบันปี 2552) และยังเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกที่สร้างรายได้มากที่สุดเป็นประวัติศาสตร์จากภาพยนตร์เรื่อง “หลวงพี่เท่ง” ในปี 2548 ที่จำนวน 141.7 ล้านบาท ส่วนจตุรงค์ พลบูรณ์ถึงแม้ว่าภาพยนตร์เรื่อง “กระดืบ” จะไม่ประสบความสำเร็จด้านรายได้ แต่ก็ยังมีค่าเฉลี่ยต่อเรื่องอยู่ที่ 27.7 ล้านบาท จะเห็นได้ว่าผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกที่ประสบความสำเร็จทางด้านรายได้สูงสุด ต่างก็เป็นศิลปินตลกที่มีมากด้วยประสบการณ์ทั้งสิ้น ที่มาของความสำเร็จทางด้านรายได้ของภาพยนตร์นั้นก็ต้องขึ้นอยู่กับการทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่ต้องใช้การบริหารงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ ความคิดในการตลาดของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง เนื่องจากสถานะของผู้กำกับภาพยนตร์เป็นตำแหน่งที่สูงที่สุดในการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งอำนาจในการสั่งการ การตัดสินใจครั้งสุดท้าย และการควบคุมบุคลากรในการปฏิบัติงาน จึงเป็นที่มาของวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ใช้เป็นเกณฑ์การคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ที่มาจากศิลปินตลก ของบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่การทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในเชิงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ และเพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในการทำหน้าที่บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทย

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

(1) ศิลปินตลก หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการแสดงออกซึ่งคุณสมบัติทำให้ผู้ชมขบขันด้วยคำพูด กริยาท่าทาง และเป็นที่ยอมรับในความเป็นศิลปินในสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของประชาชน ในที่นี้หมายถึง เพ็ชรทาย วงศ์คำเหลา บำเรอ ผ่องอินทรีย์ จาตุรงค์ พลบูรณ์ เป็นต้น

(2) การบริหาร หมายถึง การวางแผนในการถ่ายทำภาพยนตร์เพื่อให้สำเร็จ ลุล่วงตามความคาดหวัง ซึ่งในกระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น แยกออกเป็น 3 ช่วงคือ กระบวนการก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ กระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์ และ กระบวนการหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งต้องอยู่ในอำนาจหน้าที่การบริหารของผู้กำกับภาพยนตร์ที่จะสร้างสรรค์การเล่าเรื่องให้ออกมาสมบูรณ์แบบที่สูงสุด และผู้กำกับภาพยนตร์จะทำหน้าที่ไม่ว่าจะเป็นการสั่งการ ควบคุมการทำงาน เพื่อให้กองถ่ายทำภาพยนตร์ดำเนินการตามที่ได้วางแผนเอาไว้

(3) ผู้กำกับภาพยนตร์ หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในด้านการกำกับภาพยนตร์และเป็นผู้บริหารงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งใน ส่วนของการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์นี้ถือว่ามีอำนาจในการสั่งการ การตัดสินใจสูงสุด ดูแลควบคุมกระบวนการผลิตภาพยนตร์ที่เริ่มตั้งแต่นั้นก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ว่าต้องจัดเตรียมการนำเสนอ จัดเตรียมบทภาพยนตร์ ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละวัน และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ว่าต้องดูแลการติดต่อภาพยนตร์เพื่อให้ได้ภาพยนตร์ที่สมบูรณ์ที่สุด นอกจากนั้นยังเป็นผู้บริหารโดยสั่งการบุคลากรอื่นๆในกองถ่ายทำภาพยนตร์ เช่น ผู้กำกับภาพ ผู้กำกับศิลป์ นักแสดง และทีมงานอื่นๆ ในกองถ่ายทำภาพยนตร์

(4) ศักยภาพของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก หมายถึง ความสามารถของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ส่งผลต่อการกำกับภาพยนตร์ ซึ่งในที่นี้เกี่ยวข้องกับ ข้อได้เปรียบที่เป็นจุดแข็งในการทำงานของตัวผู้กำกับภาพยนตร์เอง เช่น ความมีชื่อเสียง ความสามารถเฉพาะบุคคล และ โอกาสที่ได้รับจากสังคมภายนอกเช่น ความเชื่อถือในตัวผู้กำกับภาพยนตร์ในการทำงาน ความนิยมในการรับชมผลงานจากการกำกับภาพยนตร์ของบุคคลนั้น ซึ่งในการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้กำกับภาพยนตร์ในแต่ละคนก็จะต้องวิเคราะห์จุดอ่อนและอุปสรรคในการทำงานเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาการทำงานต่อไป

แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

(1) แนวคิดเกี่ยวกับการสรรหา และการคัดเลือกบุคลากร เนื่องจากการสรรหาและคัดเลือกบุคลากรนั้นถือเป็นภารกิจสำคัญที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมีการตัดสินใจ กองถ่ายทำภาพยนตร์นั้นถือว่าการคัดเลือกบุคลากรมาดำรงตำแหน่งอย่างเหมาะสมนั้นถือว่าเป็นกลยุทธ์สำคัญในการที่จะทำให้การผลิตภาพยนตร์ประสบความสำเร็จ ซึ่งมีวิธีการดังต่อไปนี้

วิธีการในการสรรหาอาจเรียกว่า ช่องทางการสรรหา ในอดีตนั้นผู้สรรหาและผู้สมัครมักจะพบกันโดยการชักชวนกันมาพบ แต่ในปัจจุบันช่องทางการสรรหาหรือวิธีการสรรหาบุคคลเข้ามาทำงานในองค์กรนั้นใช้กันหลาย ๆ วิธีการด้วยกันคือ (พยอม วงศ์สารศรี:2542:120) ได้แก่การมาสมัครงานด้วยตนเอง (Walk-in) การเขียนจดหมายมาสมัครงาน (Write-in) การแนะนำของพนักงานในองค์กร (Employee referrals) การลงสื่อโฆษณาในสื่อ (Advertising) สมัครจากกรมการจัดหางาน (Department of Employment) จากสถาบันการศึกษาหรือสมาคมวิชาชีพ (Educational Institution)

ส่วนในเรื่องของการคัดเลือกบุคลากรนั้น Alec Rodger จากสถาบันแห่งชาติว่าด้วยจิตวิทยาอุตสาหกรรมของอังกฤษ ผู้คิดค้นหลัก 7 ประการ ในการคัดเลือกคนเรียกว่า Seven-Point Plan ประกอบด้วย ร่างกาย (Physics Appearance) ความรู้ (Knowledge or attainments) เชาวปัญญา (Intelligence) แนวโน้ม (Aptitudes) ความสนใจ (Interests) นิสัยใจคอ (Habit or disposition) สิ่งแวดล้อม (Environment or circumstance)

(2) แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ ใจความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้กำกับภาพยนตร์ (Film Director) เป็นหน้าที่ที่มีความสำคัญที่สุดในกองถ่ายทำภาพยนตร์ เพราะเป็นผู้ที่จะรับผิดชอบหลักในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์และการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ โดยเฉพาะการเป็น“คนเล่าเรื่อง” ตั้งแต่ต้นจนสิ้นสุดกระบวนการ ผู้กำกับภาพยนตร์จึงเป็นผู้ที่อยู่

เบื้องหลังในทุกส่วนของภาพยนตร์ โดยในปัจจุบันผู้กำกับจะถูกคัดเลือกจากสไตล์การทำงานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว หรือความถนัดเฉพาะเรื่องตามความเหมาะสมของบทภาพยนตร์ เพื่อถ่ายทอดออกมาเป็นภาพและเสียงได้อย่างมีศิลปะ รวมไปถึงความสามารถในการกำกับการแสดงเพื่อการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดและสื่อความหมายของตัวละคร และมีอำนาจในการต่อรองนายทุนมากยิ่งขึ้นแต่ทุกอย่างก็ต้องอยู่ในข้อตกลงเบื้องต้นในการทำงาน หรืออีกปัจจัยหนึ่งก็คือประสบการณ์การทำงาน ความน่าเชื่อถือของผู้กำกับภาพยนตร์เอง ความรับผิดชอบของผู้กำกับภาพยนตร์เริ่มตั้งแต่การทำเอาเค้าโครงเรื่องมาพัฒนาหาองค์ประกอบอ้างอิง เค้าโครงเรื่องในที่นี่จะเป็นของตัวเอง ของทีมงาน ทีมร่วมงานในขั้นต้น หรือจะใช้การซื้อลิขสิทธิ์บทประพันธ์ก็ได้ในปัจจุบัน เพื่อขอทุนจากผู้ประกอบการสร้างภาพยนตร์ เมื่อยื่นข้อเสนองบประมาณในการถ่ายทำ (Proposal) เมื่อขั้นตอนแรกสำเร็จแล้วก็จะมีการดำเนินงานในขั้นตอนนี้ต่อไป จนจบกระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์ ปัจจุบันการผลิตภาพยนตร์หนึ่งเรื่องจะต้องมีกระบวนการมากมายและผู้ที่อยู่เบื้องหลังการตัดสินใจในทุกๆกระบวนการนั้นคือผู้กำกับภาพยนตร์ ซึ่งขอบเขตการทำงานในปัจจุบันนั้นมากกว่าในอดีต ผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในศิลปะการผลิตภาพยนตร์ ที่เราเคยชินกับคำว่าผู้กำกับการแสดงนั้นคือความเข้าใจที่ว่าผู้กำกับจะต้องมีหน้าที่ในกองถ่ายทำภาพยนตร์คือการกำกับการแสดงเพียงอย่างเดียว

มาร์ค ดับเบิลยู ทราวิส ได้นิยามความหมายของผู้กำกับภาพยนตร์ไว้ในหนังสือ *The Director's Journey : The Creative Collaboration between Directors, Writer and Actors* ไว้ดังนี้ ผู้กำกับภาพยนตร์มีหน้าที่หลากหลายมากมายในการเชื่อมโยงหรือรวบรวมความคิดสร้างสรรค์ของตัวเอง ให้เข้ากับองค์ประกอบหรือส่วนต่างๆเข้าด้วยกันไม่ว่าจะเป็นบทภาพยนตร์ ผู้เขียน นักแสดง การกำกับศิลป์ ช่างภาพ นักแต่งเพลง และส่วนอื่นเข้าด้วยกันโดยผู้กำกับภาพยนตร์จะไม่สามารถสร้างภาพยนตร์ได้โดยปราศจากสิ่งเหล่านี้ (Travis:1997:5-6)

การบริหารงานในแต่ละส่วนของกองถ่ายทำภาพยนตร์นั้น ก็มีการบริหารการทำงานในแต่ละส่วนที่ลึกลงไปอีก หลักในการทำงานก็จะแตกต่างกันออกไป โดยผู้ศึกษาจะแบ่งจากวิธีการทำงานออกเป็น 3 ส่วนที่ใช้หลักการในการทำงานสอดคล้องกัน คือ ส่วนที่ใช้ความคิดมาเป็นหลักในการบริหาร ส่วนที่ใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาเป็นหลักในการบริหาร และ ส่วนที่ใช้การจัดการมาเป็นหลักในการบริหาร

(3) แนวคิดการบริหารตามสถานการณ์ (Contingency Approach) สมยศ นาวิการ (2545:33) ไม่มีแนวทางของการบริหารที่ดีที่สุดเพียงแนวทางเดียวที่สามารถประยุกต์ได้กับทุกองค์การ เราได้ศึกษาความรู้เรื่องการบริหารภายใต้หน้าที่การบริหารที่สำคัญสี่อย่าง คือ การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และการควบคุม วิธีการบริหารตามแนวความคิดนี้ เป็นการพยายามรวบรวมสำนักแนวคิดของการบริหารต่างๆ เข้าด้วยกัน วิธีการนี้ได้ละทิ้งความคิดเกี่ยวกับหลักการบริหารซึ่งเป็นแนวความคิดสากล และเป็นข้อกำหนดโดยสิ้นเชิง โดยมีพื้นฐานความคิดมาจากรูปแบบเชิงระบบเกี่ยวกับองค์การที่ซับซ้อน และสถานการณ์ที่ไม่มีความแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละวัน

โดยสาระสำคัญแล้วองค์การจะมีรูปแบบใด ๆ ก็ได้แต่จะมีเป้าหมายอย่างเดียวกันคือความสำเร็จ การออกแบบจะช่วยให้ผู้บริหารระดับสูงจัดการกับความเปลี่ยนแปลงได้ ด้วยเหตุผลนี้องค์การที่ใช้โครงสร้างแบบอิสระจะมีแนวโน้มให้ความสำคัญกับสายการบังคับบัญชา และคำบรรยายลักษณะงานน้อยลง องค์การจะพยายามให้คนงานมีความเป็นอิสระจากการควบคุมเล็กๆ น้อยๆ ผู้บริหารมีอิสระในการทำงาน องค์การจะดำเนินงานในลักษณะที่มุงานมากขึ้น เพื่อความสำเร็จของเป้าหมายโดยให้ความสำคัญกับการเข้ามีส่วนร่วม ทีมงาน การควบคุมตนเองและความเป็นอิสระ

แนวคิดศึกษาตามสถานการณ์พบว่า วิธีการที่มีประสิทธิภาพสูง ภายในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง อาจจะไม่มีประสิทธิภาพสูงภายในสถานการณ์อื่นได้ การบริหารงานตามแนวความคิดนี้ คือ การวิเคราะห์สถานการณ์ และแก้ปัญหาตามสาเหตุ ผลที่เกิดขึ้นแตกต่างกันเพราะสถานการณ์ที่เกิดขึ้นไม่เหมือนกัน จึงไม่มีวิธีการดีที่สุดในการแก้ปัญหาของทุกสถานการณ์

3.4 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ส่วนบุคคล เป็นการนำหลักการวิเคราะห์แบบ SWOT เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ ในการตรวจสอบทักษะ ความสามารถ ความชอบและโอกาสในอาชีพ (Career) เมื่อนำมา วิเคราะห์ส่วนบุคคลแล้วจะทำให้ทราบถึงจุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ของอาชีพต่างๆ ที่ท่านสนใจ (นภาพร ชันธนาภา:2546:276)

ขั้นที่ 1 การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน (Step 1 : Assessing Personal Strengths and Weaknesses) จุดแข็ง เป็นด้านทักษะพิเศษ ความสามารถพิเศษต่างๆ รวมถึงลักษณะงานที่ตนชอบ

ขั้นที่ 2 มองให้เห็นโอกาสและอุปสรรคของอาชีพ(Step 2 : Identifying career opportunities and threats)โอกาสและอุปสรรคของอาชีพเป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อตัวเราทั้งในงานตอนต้นและอนาคต ดังนั้นผู้ศึกษาต้องเลือกงานมาเป็นตัวอย่างประมาณ 1-2 ชิ้นเพื่อนำมาพิจารณาวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคของแต่ละชิ้นงานว่าเป็นเช่นไร ส่วนทางแก้ข้อบกพร่องของการทำงานด้วยเมทริกซ์อุปสรรค-โอกาส-จุดอ่อน-จุดแข็ง (SWOT หรือ TOWS matrix)

การระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด โดยที่การประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นการระบุให้เห็นถึงจุดแข็งและจุดอ่อนจะเป็นการประเมินจากความสามารถต่างๆ ส่วนการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นโอกาสและอุปสรรคของอาชีพ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาสในการทำงาน จุดแข็งกับอุปสรรคในการทำงาน จุดอ่อนกับโอกาสในการทำงาน และจุดอ่อนกับอุปสรรคในการทำงานซึ่งผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในข้อมูลแต่ละคู่ดังกล่าว ทำให้เกิดยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ(เอกชัย บุญ

ยาทิษฐาน:2553:106)

กลยุทธ์ที่ 1: กลยุทธ์ SO (Strengths -Opportunities Strategy) เป็นตำแหน่งหรือสถานการณ์ที่เป็นเป้าหมาย โดยจะใช้จุดแข็งและข้อได้เปรียบจากโอกาส ถ้ามีจุดอ่อนก็พยายามแก้ไขเพื่อให้เปลี่ยนเป็นจุดแข็ง ถ้าเผชิญอุปสรรคก็ต้องพยายามเปลี่ยนให้เป็นโอกาส

กลยุทธ์ที่ 2: กลยุทธ์ WO (Weakness - Opportunities Strategy) เป็นสถานการณ์ที่พยายามให้มีจุดอ่อนต่ำสุดและมีโอกาสสูงสุด ดังนั้นจุดอ่อนในบางกรณีจะต้องพยายามหาวิธีการแก้ไข โดยการใช้ข้อได้เปรียบจากเทคโนโลยีหรือบุคลากรที่มีทักษะจากภายนอกในการพัฒนาผลงาน

กลยุทธ์ที่ 3: กลยุทธ์ ST (Strengths - Threats Strategy) เป็นสถานการณ์ที่มีจุดแข็งและมีอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอก เป้าหมายคือพยายามให้มีจุดแข็งสูงสุดและมีอุปสรรคต่ำสุดดังนั้นอาจใช้จุดแข็งทางด้านเทคโนโลยี การเงิน การบริหารจัดการ หรือการตลาด เพื่อขจัดอุปสรรคในการทำงาน

กลยุทธ์ที่ 4: กลยุทธ์ WT (Weakness - Threats Strategy) เป็นสถานการณ์ที่มีจุดอ่อนและมีอุปสรรคในการทำงาน โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างจุดแข็งและขจัดอุปสรรคให้ต่ำสุด

แผนภูมิแสดง TOWS Matrix

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	จุดแข็ง (strengths)	จุดอ่อน (weaknesses)
โอกาส (opportunities)	SO Strategies ใช้ประโยชน์จากโอกาสโดยอาศัย จุดแข็งภายใน	WO Strategies ลบสิ่งข้อจำกัดโดยอาศัยโอกาสที่ เกิดขึ้น
อุปสรรค (threats)	ST Strategies หลีกเลี่ยงข้อจำกัด โดยอาศัยจุดแข็ง	WT Strategies ลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงข้อจำกัด

สรุปผลการศึกษา

ซึ่งผลการศึกษาล้างจากการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก 3 กลุ่ม คือ ผู้
อำนวยการสร้างภาพยนตร์ที่มีศิลปินตลกเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์
ที่เป็นศิลปินตลก และกลุ่มผู้ปฏิบัติการในภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปิน
ตลก จากวัตถุประสงค์ในการศึกษาที่ได้กล่าวไปในข้างต้นจะสามารถอภิปรายผลที่
เป็นความรู้ใหม่ได้เป็นคำตอบของแต่ละวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(1) การคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกจากคุณสมบัติที่เด่นกว่า
ผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไป กระบวนการคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก
เข้ามาทำงานในเชิงการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของบริษัทผลิตภาพยนตร์นั้น
ถึงแม้ว่าโดยพื้นฐานของกระบวนการคัดเลือกนั้นจะใช้วิธีการที่ใกล้เคียงกับการคัด
เลือกผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไป นั่นคือตัวผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องพบช่องทางในการ
เข้ามาแนะนำตนเองเป็นอันดับแรก คือ อยู่ในลักษณะของการแนะนำของพนักงานใน
องค์กร (Employee referrals) โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อำนวยการสร้างของบริษัทผลิต
ภาพยนตร์เป็นผู้แนะนำ ทำให้มีน้ำหนักสำหรับการตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูง
คนอื่นและนายทุน และการมาสมัครงานด้วยตนเอง (Walk-in) ที่ใช้การมาสมัคร
และแนะนำตนเองด้วยตัวเอง ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกใช้ 2 วิธีที่กล่าวไว้ใน
ข้างต้นเป็นช่องทางในการทำเสนองาน ซึ่งไม่แตกต่างจากผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไป
นัก การที่ผู้บริหารของบริษัทผลิตภาพยนตร์ตัดสินใจเลือกศิลปินตลกเข้ามาทำ
หน้าที่บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์นั้นมาจากลักษณะส่วนตัว (Personal Charac-
teristic) ซึ่งถือว่าเป็นจุดร่วมที่โดดเด่นแตกต่างจากผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไปและเป็น
จุดแข็งในการทำงานกำกับภาพยนตร์ที่ผู้บริหารของบริษัทผลิตภาพยนตร์ต้องการ
มีดังต่อไปนี้

1.1 ชื่อเสียงส่วนตัวที่เอื้อต่อการประชาสัมพันธ์

ชื่อเสียงส่วนตัว ที่สามารถไปทำการตลาดต่อได้ โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งการประชาสัมพันธ์ เพราะศิลปินตลกที่มีชื่อเสียงเป็นจุดขายของภาพยนตร์ โดย
ศิลปินตลกสามารถเรียกความสนใจ โน้มน้าวให้ผู้บริโภคสนใจได้และมีฐานผู้รับชม

ที่จะคอยติดตามผลงานโดยตลอด ซึ่งจุดนี้จะเป็นข้อแตกต่างจากผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไปอย่างชัดเจน อีกส่วนหนึ่งคือความเป็นตัวตนของศิลปินตลกที่ถูกนำมาเป็นจุดขายเนื่องจากชื่อเสียงเช่นเดียวกัน “จุดเด่นของพีโน่ตคือเขามีชื่อเสียงอยู่แล้ว เขามีแฟนทั่วประเทศอยู่แล้ว อย่างน้อยการประชาสัมพันธ์ก็ง่ายอยู่แล้ว ง่ายกว่าผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นคนที่ไม่ใครรู้จัก” (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี,สัมภาษณ์,7 มีนาคม 2553)อีกส่วนหนึ่งคือความเป็นตัวตนของศิลปินตลกที่ถูกนำมาเป็นจุดขายเนื่องจากชื่อเสียงเช่นเดียวกัน “ความเป็นตัวเขา ขายความคิดเขา ขายความสามารถเขา ทุกอย่างที่ได้มาจากตัวเขาทั้งนั้น มันสามารถทำให้หนังขายดี” (ปรัชญา ปิ่นแก้ว,สัมภาษณ์,11 เมษายน 2553)

1.2 ความสามารถเฉพาะทางในการกำกับภาพยนตร์

“ทางตลก” ที่เป็นเอกลักษณ์ของศิลปินตลกในแต่ละท่านที่ได้มาจากการดำเนินชีวิตในการแสดงตลก หรือประสบการณ์ที่ผ่านมาที่จะถ่ายทอดและนำเสนอในภาพยนตร์ที่ตนเองเป็นผู้กำกับโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของความคิดในการนำเสนอภาพยนตร์ตลกที่อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม ผู้ให้ข้อมูลหลักในกลุ่มผู้อำนวยการสร้างกล่าวว่า“จังหวะนั้นเหมือนกับว่าสไตล์ตลกมาแรง เพราะตอนนั้นหนังตลกทำเงิน ศิลปินตลกมาเล่นหนังเยอะแล้วเป็นหนังทำเงิน แล้วมันเป็นความสามารถเฉพาะทางของตัวศิลปินตลกด้วยในการทำหนังตลก”(ธวัชชัย พันธุ์ภักดี,7 มีนาคม 2553) ความสามารถเฉพาะทางนี้สร้างความแตกต่างให้กับแนวทางในการผลิตภาพยนตร์ของค่ายภาพยนตร์เช่นกัน “จุดเด่นคือฝีมือและมุขตลกขำของที่เขาทำแล้วเราทำไม่ได้ เราทำได้แค่ตลกที่เขาเรียกเราว่าพวกฟิลกู๊ด ตลกแบบยืมน้อยๆ... มุมมองการเล่าเรื่องของเขาพวกเราเชื่อว่าเขาสามารถทำให้คนตลกได้ สามารถทำให้ใครเล่นตลกได้โดยใช้เทคนิคของเขา” (เช่นชนนี สุนทรศารทูล ,26 มีนาคม 2553) และความสามารถเฉพาะทางสามารถทำให้ผู้อำนวยการสร้างมั่นใจที่จะเลือกศิลปินตลกเข้ามาทำงาน “มุขตลกก็จะมาวางตามความเหมาะสม ตรงนี้ของหม่าที่ผมนึกว่าคนนี้ใช่ ทำให้ผมมั่นใจในความคิดเขา” (ปรัชญา ปิ่นแก้ว,11 เมษายน

2553)

1.3 ความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกัน ศิลปินตลกที่มีความสนิทสนมตัวมาเป็น“หน้าหนัง”ของภาพยนตร์ได้ บางครั้งสามารถช่วยในเรื่องการจัดการเจรจาต่อรองในส่วนของการจ่ายค่าตัวของศิลปินตลกได้ถูกกว่าผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไป รวมไปถึงความเกรงใจของบรรดาศิลปินตลกที่มีต่อผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกซึ่งเป็นข้อได้เปรียบเมื่อเทียบกับผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไปอย่างชัดเจนผู้ให้ข้อมูลหลักในกลุ่มผู้อำนวยการสร้างต่างกล่าวไว้ว่า “ศิลปินตลกได้เปรียบเรื่องบารมีในวงการตลก” (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553) แม้จะไม่ใช่ปัจจัยหลักในการตัดสินใจแต่ความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกันก็เป็นผลพลอยได้ทางธุรกิจที่มีผลประโยชน์มากกว่าผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไปอย่างชัดเจน “เรื่องของความสัมพันธ์กับศิลปินตลกด้วยกันที่เข้ามาแล้วสามารถช่วยต่อรองราคาตลกด้วยกันจริงๆแล้วเป็นข้อดี พี่ก็เห็นข้อนั้นพอได้พี่จึงมาพี่ก็เห็นข้อดี แต่ก็ไม่ใช่ปัจจัยหลักที่เราจะมาตัดสินใจแต่จะเป็นผลพลอยได้มากกว่า มันถูกลงก็จริงแต่มันไม่มาก” (เช่นชนนี สุนทรสารทูล, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2553) ซึ่งข้อได้เปรียบในจุดนี้เป็นสิ่งที่ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์จะไม่เข้ามาเกี่ยวข้องมาก โดยจะให้ศิลปินตลกทำหน้าที่ในการต่อรองเพื่อผลประโยชน์ในการลดต้นทุนและการตลาด “ความสัมพันธ์ในวงการตลกด้วยกัน ไม่ต้องห่วงเลย อันนั้นหม่าเขามีก่อนอยู่แล้ว ส่วนเรื่องของการคุยกันอย่างไรนั้น ผมคิดว่าเขามีวิธีจัดการกันเอง” (ปรัชญา ปิ่นแก้ว, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2553)

1.4 นิสัยใจคอเป็นที่ไว้วางใจจากผู้บริหารระดับสูง

การที่ศิลปินตลกสามารถเข้าถึงผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์หรือผู้บริหารระดับสูงของบริษัทผลิตภาพยนตร์ได้นั้น ถือว่าเป็นข้อได้เปรียบมากกว่าผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไปที่ไม่มีโอกาสในการเจรจากับผู้บริหารเหล่านี้ นั่นเป็นเพราะสิ่งที่ศิลปินตลกเคยได้ช่วยเหลือในการทำงานเมื่อครั้งยังเป็นนักแสดงสามารถสร้างความไว้วางใจกับผู้บริหารเหล่านั้นได้ และได้รับโอกาสเป็นการตอบแทน “เนื่องจากพี่

โน้ตเป็นอันดับหนึ่งของบริษัทอยู่แล้ว แกรมมีความรู้สึกที่ว่าแกเป็นสายเลือดเดียวกัน โอกาสของเขาคงมีตลอดครับ ทางบริษัทก็เชื่อมั่นในตัวเขามาก ไว้วางใจพีโน่เต็มมาก มองพีโน่เป็นคนในองค์กร” (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี,สัมภาษณ์,7 มีนาคม 2553) ความไว้วางใจนี้เกิดขึ้นจากนิสัยที่ตรงกันระหว่างศิลปินตลกกับผู้อำนวยการสร้างเช่นกัน “ตอนที่ทำงานเรื่ององค์บากกันได้คุยเรื่องหนังบ่อยๆ แล้วก็ หมาเป็นคนรักหนังซึ่งคนรักหนังเวลานั่งคุยกันเราจะรู้ แล้วเขาเป็นคนที่รักหนังจริงๆแล้วก็ศึกษามันไปในตัวเขา ...มันอาจจะเป็นสัญชาตญาณของวิชาชีพเขาด้วย เขาเลยเอามาปรับ กับความรักหนังของเขา ผมคุยไม่กี่ครั้งผมก็เชื่อมั่นเลยว่าคนนี้เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่ดีได้” (ปรัชญา ปิ่นแก้ว,สัมภาษณ์,11 เมษายน 2553)

คุณสมบัติที่เป็นจุดเด่นเหล่านี้สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการสรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่ธวัชชัย สันติวงศ์ได้ระบุว่าหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการคัดเลือกบุคลากร ได้มีนักวิชาการคิดค้นหลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคล เช่น Alec Rodger จากสถาบันแห่งชาติว่าด้วยจิตวิทยาอุตสาหกรรมของอังกฤษ ผู้คิดค้นหลัก 7 ประการ ในการคัดเลือกคนเรียกว่า Seven-Point Plan ซึ่งผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกมีจุดเด่นที่สอดคล้องกับแนวความคิดนี้อย่างชัดเจน 3 ประการได้แก่ แนวถนัด (Aptitudes) นิสัยใจคอ (Habit or disposition) และประการสุดท้ายคือ สิ่งแวดล้อม (Environment or circumstance) ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ที่เป็นจุดเด่นของศิลปินตลกนั้นได้รับการพิจารณาจากผู้บริหารระดับสูง และจะนำจุดเด่นทั้ง 4 ข้อนี้ไปรวมเป็นจุดแข็งเพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกและวิเคราะห์หากลยุทธ์เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของศิลปินตลกในอนาคต

(2) เอกลักษณะในการทำงานของผู้กำกับที่เป็นศิลปินตลกในเชิงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์

2.1 การวางตัวเป็นศูนย์กลางในการตัดสินใจโดยใช้การระดมความคิดทุก ๆ คนในกองถ่ายทำภาพยนตร์ การทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในเชิงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนการเตรียมงานก่อนถ่าย

ทำภาพยนตร์ถือว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างมาก การทำงานในขั้นตอนนี้ ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกจะมีอำนาจหน้าที่การตัดสินใจที่สูงที่สุดในกองถ่ายทำภาพยนตร์ “ผมเวลาทำงานผมให้ความไว้วางใจกับทีมงานก่อน ในลำดับแรก เวลาผมทำหน้าที่ผมก็เรียกคนที่เก่งๆมาทำงาน โดยที่เอาผมเป็นศูนย์กลาง”(บำเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553) และผู้กำกับภาพยนตร์ต้องทำหน้าที่เชื่อมโยงทีมงานในแต่ละฝ่ายให้เข้าใจและทำงานร่วมกันได้แบบไม่มีอุปสรรค “ในการเตรียมงานที่ต้องดูหมดเลยทั้งเส้นเรื่องหรือว่าองค์ประกอบอื่นๆ เช่น เรื่องของฉาก เรื่องเสื้อผ้า คือการเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ใครถามอะไรต้องตอบโดยทันที เราเสนอความคิดของเราแล้วทีมงานต้องไปแตกไปทำการบ้าน การเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ไม่จำเป็นต้องเก่งทุกเรื่อง แต่ต้องให้คนรอบข้างช่วยกัน”(จาตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่ มาร์ค ดับเบิลยู ทราวิส (Mark W. Travis) ที่กล่าวว่าผู้กำกับภาพยนตร์มีหน้าที่หลากหลายมากมายในการเชื่อมโยงหรือรวบรวมความคิดสร้างสรรค์ของตัวเอง ให้เข้ากับองค์ประกอบหรือส่วนต่างๆเข้าด้วยกันไม่ว่าจะเป็นบทภาพยนตร์ ผู้เขียน นักแสดง การกำกับศิลป์ ช่างภาพ นักแต่งเพลง และส่วนอื่นเข้าด้วยกันโดยผู้กำกับภาพยนตร์ จะไม่สามารถสร้างภาพยนตร์ได้โดยปราศจากสิ่งเหล่านี้

ขั้นตอนการเตรียมงานเริ่มแรกจะใช้ตัวเองเป็นศูนย์กลางในการทำงานนำเสนองานหรืออาจจะมีทีมงานที่รู้จักกันทำงานด้วยกันมานานเป็นคนช่วยรวบรวมหรือเตรียมงานให้โดยเฉพาะเรื่องของบทภาพยนตร์ “ในการเขียนบทนั้นผมจะเขียนบทเป็นร่างแรกขึ้นมา แล้วก็ส่งให้ลูกชาย หรือ พี่ ล่าพระเพลิงเขียน คุณบัณฑิต ฤทธิธกล เขียน แล้วผมจะมาปรับอีกที เมื่อบทเสร็จจะเป็นบทภาพยนตร์ที่ทีมงานเอาไปทำงานต่อยอดได้ง่ายมาก”(บำเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553) ซึ่งตรงกับแนวคิดในการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่เจเน็ต วาสโก (Janet Wasko) ได้กล่าวเกี่ยวกับการทำงานของคนเขียนบทภาพยนตร์ว่าทุกคนล้วนแต่จะมีบทภาพยนตร์ในใจหรือแนวความคิดสำหรับภาพยนตร์ของตัวเอง บางครั้งผู้กำกับและผู้ควบคุมงานสร้างภาพยนตร์ก็จะเป็นผู้เขียนบทภาพยนตร์เช่นกัน แต่

อย่างไรก็ตามความชำนาญก็ยังไม่สามารถเทียบเคียงกับผู้ที่ทำกินด้วยการเขียนบทภาพยนตร์เป็นอาชีพ

หน้าที่ของผู้กำกับภาพยนตร์ยังเกี่ยวข้องกับการเล่าเรื่องอีกด้วย ในฐานะที่เป็นศูนย์กลางในการทำงาน เนื่องจากต้องใช้การเล่าเรื่องในการสื่อสารกับทีมงานให้ชัดเจนการทำงานจะได้เดินหน้าไปในทิศทางเดียวกัน “กำกับภาพยนตร์ที่ต้องทำการบ้านมาก่อน แม้บทจะเขียนเองแต่พื้ก็ต้องอ่านทุกบรรทัด ทุกย่อทุกคำพูด พื้กล้าทำเลยวาทพุดพื้สามารถตอบทได้เลยโดยไม่ต้องเปิดบทดู พื้ต้องซ่าของกับมันมาก เพราะเวลาเด็กถามแล้วไม่รู้เรื่องไม่ได้เลย” (จาตุรงค์ พลบูรณ์,สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553) ซึ่งการสื่อสารของผู้กำกับที่เปรียบเสมือนคนเล่าเรื่องนี้แจ๊ค โอเปรียน (Jack O'Brien) ผู้กำกับละครชาวอเมริกันได้กล่าวว่า ผู้กำกับภาพยนตร์เปรียบเทียบกับกับคนเล่าเรื่องแรกสุด โดยผ่านคำพูดและลีลาของนักแสดงต่างๆ จากนั้นก็ถึงผู้ชม ปัจจัยที่สร้างความสนใจให้กับผู้ชมก็คือการเล่าเรื่องให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทุกๆคนเล่าเรื่องในสังกรรมเดียวกัน จนผู้ชมไม่สามารถหลีกเลี่ยงไปในทางไหนได้ (บรรจง โกศลวัฒน์,2529,น.5)

ส่วนความคิดเห็นของทีมงานปฏิบัติงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลกนั้นสิ่งที่สนับสนุนแนวคิดและหลักการที่กล่าวเอาไว้ในข้างต้นที่เกี่ยวกับการเป็นศูนย์กลางในการตัดสินใจของตัวผู้กำกับภาพยนตร์ที่ดีที่สุดก็คือการระดมความคิดของทีมงาน “พอผมเข้ามาประชุมผมก็เลือก แต่ละคนที่ไม่ทำการบ้านมาก็จะนำมาเสนอผม ส่วนผมก็จะใช้ความชัดเจนในการสื่อสารกับทีมส่วนมากจะรู้ใจกันอยู่แล้ว ทำกันมาหลายเรื่องแล้ว ผมจะไม่ค่อยเปลี่ยนทีมงานหลักๆด้วย”(เพชรทาย วงษ์คำเหลา,สัมภาษณ์,10 เมษายน 2553)เช่นเดียวกับทีมงานที่ทำหน้าที่กระจายงานต่างๆที่ได้รับมาจากการสื่อสารของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก“จะเป็นการรวบรวมความคิด การประสานงานทางการบริหารกองถ่าย แล้วมาจบที่การตัดสินใจของพื้รงค์เป็นส่วนสุดท้าย ทุกคนในกองมีหน้าที่ช่วยให้จินตนาการของพื้รงค์สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น...เป็นเรื่องดีที่ทีมงานก็จะมีโอกาสแสดงความสามารถและความคิดได้อย่างเต็มที่ มีโอกาสที่จะได้ใช้ความคิด

ของตัวเองมากในหนัง”(ชัยวัฒน์ สีตลาศัย,สัมภาษณ์,24 มีนาคม 2553) ซึ่งความคิดเห็นของทีมงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลกนี้ สอดคล้องกับที่บรรจง โกศัลวัฒน์ ได้กล่าวในหนังสือ การกำกับและการแสดงในภาพยนตร์ว่า ผู้กำกับภาพยนตร์เป็นผู้ควบคุมการสร้างภาพยนตร์ในขั้นตอนการถ่ายทำทั้งหมดโดยตรง เพราะเป็นผู้ที่ทำให้เรื่องราวทั้งหมดในบทภาพยนตร์กลายมาเป็นภาพเคลื่อนไหวมีชีวิตชีวาในจอภาพยนตร์ ความสำเร็จของผู้กำกับนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการสั่งการทุกคนในกองถ่ายให้ทำงานอย่างประสานกลมกลืน และนำเอาความสามารถของทุกคนในกองออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด (บรรจง โกศัลวัฒน์,2529,น.1-2)

การทำงานกับทีมงานที่ใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาเป็นหลักในการบริหารนั้นก็จะมี การนำเสนอจากทีมงานเพื่อให้ผู้กำกับภาพยนตร์ได้รับทราบและวางแผนในการปฏิบัติงานในวันถ่ายทำภาพยนตร์”เรื่องไหนที่ไม่เข้าใจจะเปิดโต๊ะประชุมแล้วศึกษา เช่นเรื่องถ่ายได้น้ำอย่างจะทำอย่างไรเราต้องมาคุยกันว่าในน้ำเราต้องใช้อะไรบ้างแล้วใช้เวลาเท่าไร ผมก็จะบอกกลับไปว่าต้องใช้ขวดดีประกอบกลองได้น้ำ แล้วต้องใช้อุปกรณ์อะไรยี่ด หรือว่าอาจจะใช้การควบคุมจากรีโมทบนฝั่งหรือเปลา่ ซึ่งคุณพ่อรู้อยู่แล้วว่าผมทำงานเกี่ยวกับกลองที่ดัดแปลงเพื่อติดกับตัวผู้กำกับภาพมาก่อนเพราะฉะนั้นสรุปว่าผมต้องติดขวดดีประกอบได้น้ำ เพราะผู้กำกับคิดว่าน่าจะเหมาะกับตัวผมมากกว่า”(พนม พรหมชิต,สัมภาษณ์,3 เมษายน 2553)

ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ การติดต่อซึ่งเป็นส่วนที่ใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในการเล่าเรื่องตลกมาเป็นหลักในการลำดับภาพยนตร์ และก็มี การระดมความคิดเห็นจากผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์และทีมงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่จะแสดงความคิดเห็นเช่นกัน”ใช้เหตุผลคุยกันไม่มีการทำอะไรโดยไม่บอกกัน แต่ทุกสิ่งอยู่ในดุลพินิจและการตัดสินใจของพี่รงค์กับผู้บริหารระดับสูง นี่คือจุดเด่นของจีทีเอช และหนังจีทีเอชจะมีเวลามากกว่าหนังค่ายอื่น เขาจะห่วงเรื่องความกระชับของเรื่องมากกว่า”(เหมือนฝัน อุปัทม์,สัมภาษณ์,24 มีนาคม 2553) นอกจากนี้ความหลงตัวในภาพยนตร์ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำนั้นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกก็

ยอมรับความคิดเห็นของผู้ร่วมงานเช่นกัน “จะมีการประเมินงานกันว่าติดต่อแบบไหนที่ได้ผลกับเนื้อหามากที่สุดแต่จะยึดแนวทางที่ดีที่สุดส่งผลกับภาพยนตร์ในทางที่ดีที่สุดโดยไม่มีการเลือกเฉพาะสิ่งที่ตัวเองทำ บางครั้งความคิดของทีมงานที่ทำแล้วดีกว่าพื้หม่าก็ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่นได้” (ปภพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553) และสุดท้ายในกรณีที่ต้องมีการถ่ายทำเพิ่มเติมก็ใช้ความคิดเห็นจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อผลสำเร็จของภาพยนตร์ “ในขั้นตอนติดต่อพื้หม่าจะหาเวลาว่างเข้าห้องติดต่อ พอติดต่อเสร็จก็จะเอาไปให้สมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐดู หรือไม่ก็พี่ปรัชญา ปิ่นแก้ว แล้วก็อาจจะมีการถ่ายเพิ่ม ซึ่งตอนนี้หนังอยู่ในขั้นตอนถ่ายเพิ่มด้วยเพราะเนื้อหามันไม่พอต้องถ่ายเพิ่ม และมันมีบางอย่างในหนังต้องตัดออก มันมาจากการคุยกันว่ามันไม่เหมาะสม เป็นการปรับแก้เล็กน้อยตามสิ่งที่มันเป็น” (พิพัฒน์ จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

การทำงานของทั้งผู้กำกับภาพยนตร์และทีมงานที่มีความสอดคล้องกันได้อย่างลงตัวจึงเป็นเหตุเป็นผลสำหรับการทำหน้าที่ในเชิงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์อย่างมีประสิทธิภาพ ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก ส่งผลให้ภาพยนตร์ที่ผลิตมีคุณภาพและประสบความสำเร็จทางด้านรายได้ในเวลาต่อมา

2.2 การใช้ประสบการณ์มาเสริมในการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์

จากการศึกษาเกี่ยวกับการทำงานในเชิงการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกนั้น ใช้หลักการบริหารงานตามสถานการณ์มาบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งสิ้น ซึ่งถ้าแบ่งออกตามจุดเด่นในการทำงานที่แตกต่างกับผู้กำกับทั่วไป คือ วิธีการทำงานที่แตกต่างและสอดคล้องกับจุดเด่นด้านวิธีการทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก นอกจากวิธีการทำงานแล้ว วิธีการบริหารที่แตกต่างสอดคล้องกับจุดเด่นการบริหารบุคลากรในการทำงานถ่ายทำภาพยนตร์ของศิลปินตลกนั้นถือว่าประสบความสำเร็จอย่างสูงเนื่องจากเป็นที่ยอมรับจากทีมงานทุกส่วน โดยใช้ ประสบการณ์ในการทำงานที่ผ่านมาประยุกต์ใช้ในวิธีการทำงาน“พื้เหมือนเด็กอยู่ที่ซ่อมรถอยู่ใต้ท้องรถ พื้เลยชิน เรื่อง

แสง เรื่องมูม เรื่องอะไรต่อมิอะไรพีชชินเพราะพีชคร่าหวอดอยู่กับมัน ถ่ายหนังมาเป็นสิบๆเรื่องแล้ว เล่นมาเยอะ คนที่เรียนมาทำได้พีชทำได้”(จาตุรงค์ พลบูรณ์,สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553) ประยุกต์ใช้ในการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ “อีกอย่างหนึ่งคือประสบการณ์ผมเล่นหนังมาเยอะโดนผู้กำกับภาพยนตร์ด่ามากมาย จะกินอะไรก็ไม่สะดวก โดนผู้กำกับด่าว่าฟิล์มแพงกว่าชีวิตผมอีก ผมโดนสารพัด ผมเลยปฏิญาณเลยว่าเมื่อใดที่เป็นผู้บริหารมีบริษัททำหนังของผมเรื่องแบบนี้จะไม่ให้เกิดเลยแม้แต่นักแสดงประกอบ” (บำเรอ ผ่องอินทรีย์,สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553) และมีมุมมองที่ได้มาจากประสบการณ์ที่ผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไปไม่มี”ส่วนมากผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไปส่วนมากเขาจะไม่ค่อยได้เป็นนักแสดง แต่เราใช้ประสบการณ์ตรงนี้มาช่วยในงานเรา ทำให้ความหมายที่จะบอกจะเล่าไม่ผิด”(เพชรทวย วงษ์คำเหลา,สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2553) การใช้ประสบการณ์ดังที่กล่าวมาในข้างต้นถือว่าเป็นการปรับตัวของผู้กำกับภาพยนตร์ให้เข้ากับสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับสมยศ นาวิการได้ระบุถึงการบริหารภายใต้หน้าที่การบริหารที่สำคัญสี่อย่าง คือ การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และการควบคุม การบริหารที่มีประสิทธิภาพย่อมจะต้องปรับตัวให้เหมาะสมกับปัจจัยและข้อจำกัดทางด้านสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ

อีกประเด็นหนึ่งจะสามารถวิเคราะห์ได้จากความสัมพันธ์ของการดำเนินชีวิตยังสามารถเชื่อมโยงในการทำงานเชิงบริหารกองถ่าย เนื่องจากภูมิหลังของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกแต่ละท่านเติบโตมาจากครอบครัวที่อาศัยอยู่ที่ต่างจังหวัด ถึงสะท้อนออกมาให้เห็นในบุคลิกลักษณะการทำงานที่อ่อนน้อมถ่อมตัว ขยันในการทำงาน ซึ่งอาจจะเกิดในช่วงแรกที่เริ่มกำกับภาพยนตร์ใหม่ๆเพราะศิลปินตลกแต่ละท่านขาดความรู้ในการผลิตภาพยนตร์ การให้เกียรติผู้อื่น มีสัมมาคารวะกับผู้อาวุโส อีกส่วนหนึ่งคือภูมิหลังด้านจิตวิทยาที่เกิดจากประสบการณ์ที่เลวร้ายในการเป็นนักแสดงประกอบแล้วถูกข่มเหง เห็นความไม่ยุติธรรมในการปฏิบัติตัวของผู้บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ จึงนำมาปรับปรุงให้การทำงานของตัวเองไม่เป็นอย่างที่เคยประสบมา ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างสัมพันธ์ในทางบวกกับการบริหาร

จึงส่งผลให้ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกได้รับความชื่นชมจากบุคลากรรายรอบ เป็นที่ยอมรับนับถือ และทีมงานยอมทำงานแบบเต็มศักยภาพ การทำงานผลิตภาพยนตร์จึงมีคุณภาพสมความคาดหวังของทุกฝ่าย

(3) เอกลักษณะในการทำงานของผู้กำกับที่เป็นศิลปินตลกในเชิงการสื่อสาร ส่วนในเรื่องของเนื้อหานั้นก็ถือว่าผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกได้ใช้เนื้อหาที่สอดคล้องกับประสบการณ์ที่ผ่านมาเช่นกันในเชิงการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการเน้นเนื้อหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ได้เติบโตมา “เทคนิคการเล่าเรื่องของเขามันหลากหลาย ถ้าวัดเป็นสไตล์นั้นก็จะง่าย ๆ ไทย ๆ ตามตัวเขาตามการดำเนินชีวิตเขา”(ปรัชญา ปิ่นแก้ว,สัมภาษณ์,11 เมษายน 2553) เรื่องของประเพณีหรือความเชื่อทางพุทธศาสนา “สังเกตงานพีโน้ตทุกเรื่องจะต้องมีเพลงคือสเน่ห์ของพีโน้ต หรืออิงความเป็นไทย ๆ อย่างเรื่องการเทศน์ของพระ”(ธวัชชัย พันธุ์ภักดี,สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553) เรื่องของประเด็นทางสังคมที่เกิดขึ้นแล้วนำมาตีความเป็นบทภาพยนตร์ “เขาก็มีเข้าเรื่องประเด็นสังคมเช่นเรื่องดราม่าเกี่ยวกับการทำแท้ง นั้นพวกพีโน้ตไม่ได้แก้เป็นอย่างนั้นมาตั้งแต่ต้นแล้ว ไม่ใช่พีมาจับให้สอนสังคมในตอนจบ เขามาตีอย่างนี้ตั้งแต่แรกเลย โถยเถอะโยมพวกเราไม่ได้ไปแก้ของเขา ความเป็นคนเขียนบทของพีริงค์นี้ได้มาตรฐานเลย” (เช่นชนนี สุนทรศารทูล,สัมภาษณ์,26 มีนาคม 2553) ซึ่งก็ถือว่าประเด็นต่างๆที่ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกนำเสนอในภาพยนตร์นั้นมีประสิทธิภาพในการสื่อสารอย่างมากถ้าใช้ความนิยมและกระแสตอบรับทางด้านรายได้มาเป็นเกณฑ์ศิลปินตลกในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์จะใช้ประสบการณ์การใช้ชีวิตและความผูกพันในภาพยนตร์ มาเป็นแนวทางในการสร้างเนื้อหาภาพยนตร์ โดยส่วนมากจะเป็นประเด็นใกล้ตัวที่อยู่ในชีวิตประจำวันของตัวเอง หรืออาจจะเป็นเรื่องของความทรงจำในอดีตที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก จากการชมภาพยนตร์ที่ได้ถูกถ่ายทอดผ่านภาพยนตร์เรื่อง หลวงพี่เท่ง อีสัมสมหวังที่เป็นเรื่องราวชีวิตจริงของบ๊อเรอ ผ่องอินทรีย์ก่อนที่จะมาเป็นศิลปินตลก แหยมยโสธรที่เป็นเรื่องเล่าของ “บักแหยม” คนในหมู่บ้านเดียวกันกับเพชรทาย วงษ์คำเหลา โถย

เถาะโยมที่เกิดจากความทรงจำในมุขตลกเกี่ยวกับผีของจาตุรงค์ พลบูรณ์

ภาพยนตร์เรื่อง“อีสัมสมหวัง”ที่มีเนื้อหาบางส่วนมาจากชีวิตคู่ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์

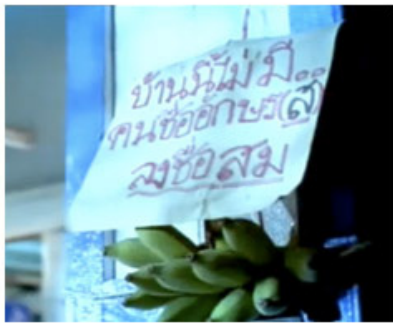
ภาพยนตร์เรื่อง“แหยมยโสธร”ที่มีเนื้อหาบางส่วนมาจากชีวิตรักของคนชื่อ“บั๊กแหยม”ที่มีชีวิตจริงอาศัยอยู่ที่บ้านเกิดของเพชรทาย วงษ์คำเหลา

ภาพยนตร์เรื่อง“โกยเถาะโยม”ที่มีเนื้อหามุขตลกมาจากประสบการณ์ในการคิดมุขตลกเป็นประจำทุก ๆ วันของจาตุรงค์ พลบูรณ์

ลักษณะร่วมในประเด็นที่น่าเสนอที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน ความเชื่อทางพุทธศาสนา ความเป็นชาวบ้าน ในภาพยนตร์เรื่อง หลวงพี่เท่ง อีสัมสมหวัง แหยมยโสธร ที่เป็นภาพยนตร์ที่เกิดจากความประทับใจของตัวผู้กำกับ ภาพยนตร์ในอดีตแล้วพยายามนำเสนอ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงภูมิหลัง ประวัติส่วนตัว รสนิยมด้านศิลปะวัฒนธรรม ตลอดจนวิธีการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงในภาพยนตร์ แต่ละเรื่อง เช่น ภาพยนตร์เรื่อง หลวงพี่เท่งนอกจากจะมีการเล่าเรื่องผ่านตัวละครเอกที่เป็นพระแล้วยังมีการนำเสนอเพลงลูกทุ่งซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกชื่นชอบ แทรกไว้ในภาพยนตร์เช่นเดียวกับปรัชญาทางพุทธศาสนาที่ได้ถูกถ่ายทอดผ่านเรื่องราวของการเทศน์ การสั่งสอนของพระที่เป็นแกนในการเล่าเรื่อง

รูปภาพเกี่ยวกับความเชื่อของชาวบ้านที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง“หลวงพี่เท่ง”ไม่ว่าจะเป็นการแก้เคล็ดของชื่อที่ไม่เป็นมงคล ความเชื่อเรื่องคนทรง ตลอดจนความนิยมในการฟังพระเทศน์ของชาวบ้าน

ส่วนภาพยนตร์เรื่องแหยมยโสธรซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่ทีมงานปฏิบัติงานยอมรับว่าเป็นตัวตนของผู้กำกับภาพยนตร์ที่สุดที่มีเนื้อหาสะท้อนเรื่องราวจริงจากถิ่นฐานบ้านเกิด การใช้ภาษาท้องถิ่นในภาพยนตร์ทั้งเรื่องซึ่งแสดงในถึงความรักบ้านเกิด ภูมิใจในบ้านเกิดของตัวผู้กำกับภาพยนตร์อีกด้วย

รูปภาพเกี่ยวกับการใช้ภาษาในมิวสิควิดีโอของภาพยนตร์เรื่อง“แหยมยโสธร”ซึ่งในภาพยนตร์ก็ใช้ภาษาอีสานเช่นเดียวกัน อีกส่วนหนึ่งคือภาพยนตร์ที่เกิดจากความประทับใจส่วนตัวในภาพยนตร์ที่ผู้กำกับภาพยนตร์เคยรับชม เช่น ภาพยนตร์เรื่องบอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม และ ตัดสูฟุตที่ได้รับอิทธิพลจากภาพยนตร์ฮ่องกงแนวแอ๊คชั่น ซึ่งผู้กำกับภาพยนตร์ได้นำมาเป็นโทนขององค์ประกอบต่างๆ ที่ปรากฏในภาพยนตร์ดังกล่าว เนื่องจากการดำเนินชีวิตของศิลปินตลกนั้นต้องมีความเป็นนักแสดง นักล้อเลียนอยู่ในตัวจึงสามารถนำองค์ประกอบของภาพยนตร์ที่สร้างมาปรับจนกลายเป็นมุขตลกเพื่อเรียกเสียงหัวเราะจากผู้ชมได้

รูปภาพจากภาพยนตร์เรื่อง“เจ้าพ่อเซี่ยงไฮ้” และ “เจ้าพ่อ กวางตุ้ง(ฉีจี้)”ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ทำให้สร้างภาพยนตร์เรื่อง “ตัดสู๊ฟุต”

รูปภาพแสดงการล้อเลียน โทษภาพยนตร์ฮ่องกงของผู้กำกับ ภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก

นอกจากความสัมพันธ์ทางวิถีชีวิต รสนิยม ภูมิหลังของผู้กำกับภาพยนตร์กับประเด็นในการเล่าเรื่องที่มีความเชื่อมโยงกันแล้ว เทคนิคในการสร้างภาพยนตร์ยังเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต รสนิยม ภูมิหลังของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกอีกด้วย ถึงแม้บางครั้งการเล่าเรื่องใน“ทางตลก”จะขัดกับการเล่าเรื่องในทางภาพยนตร์ก็ตาม แต่ความสามารถเฉพาะ“ทางตลก”ของแต่ละคนก็เป็นจุดเด่นและเป็นสไตล์ภาพยนตร์ของแต่ละท่านที่จะใช้นำเสนอในเชิงการสื่อสารเช่น จังหวะการเชื่อมต่อฉากที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่องหลวงพี่เท่งภาค 2 การถ่ายภาพแบบแช่กล้องเพื่อให้ผู้ชมได้เห็นการแสดงของนักแสดงเหมือนชมวีดีโอตลกคาเฟ่ในอดีตโดยการใช้เทคนิคการถ่ายทำภาพยนตร์แบบ Master Scene เพื่อรองรับการป้อนตลกเพื่อจับการแสดงแบบสด ๆ ของตัวละคร เทคนิคการถ่ายภาพพร้อมกับการเคลื่อนไหวกล้องในหลาย

ลักษณะในการถ่ายหนึ่งครั้งซึ่งมีลักษณะคล้ายกับภาพยนตร์ไทยในสมัยก่อนก็แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในรูปแบบนี้อีกเช่นกัน ซึ่งเป็นการสร้างคุณภาพการนำเสนอเฉพาะทางแบบใหม่ๆให้กับผู้ชมภาพยนตร์ที่ติดตาม และความสำเร็จจากรายได้เป็นสิ่งที่สะท้อนการยอมรับในการนำเสนอแบบเฉพาะทางของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลในเชิงการสื่อสาร จึงเป็นที่มาของคำว่า “รูปแบบของภาพยนตร์ที่กำกับโดยศิลปินตลก” (Comedian Director’s Film Form) ที่กลั่นกรองมาโดยสรุปนอกเหนือจากการสร้างคุณค่าในเชิงการสื่อสารแล้ว ตัวตนโดยลึกจะเห็นได้ว่าศิลปินตลกเป็นผู้กำกับภาพยนตร์นั้นมีความเหมือนและแตกต่างกันในตัวเองเหมือนคือความเป็นภาพยนตร์ที่ใช้ทักษะทางด้านตลกเช่นเดียวกันแต่ต่างกันไปตามวิธีการของแต่ละท่าน ยกตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์ของบ๊อเรือ ผ่องอินทรีจะใช้มุขตลกแบบสนุกสนาน เบาสมองเด็กสามารถดูได้อย่างเข้าใจ ไม่มีคำหยาบคาย จาคูรงค์ พลบูรณ์จะใช้มุขตลกทางหน้าตาและเสียง การนำเสนอจะมีความหลากหลายในรูปแบบ ภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาคูรงค์ พลบูรณ์ เนื้อเรื่องจะไม่เหมือนกันและไม่มีภาคต่อ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลาจะใช้มุขตลกที่ตลกจริงๆแต่อาจจะไม่เข้ากับการเล่นเรื่องซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของการนำเสนอมุขตลกเฉพาะทางของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ซึ่งทีมงานจะยอมรับว่า“ทางหนัง”กับ“ทางตลก”ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา จะสวนทางกันเสมอ

รูปแบบภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกแต่ละท่าน

ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก	รูปแบบของภาพยนตร์
บ๊อเรือ ผ่องอินทรี	เป็นภาพยนตร์ที่ชมทั้งเรื่องแล้วเข้าใจการสื่อสารทางการเล่าเรื่องแบบง่ายๆ เด็กสามารถดูแล้วเข้าใจได้เลย
จาคูรงค์ พลบูรณ์	เป็นภาพยนตร์ที่เด่นในเรื่องการสนทนา แสดงออกถึงความตลกทางหน้าตา และเสียงของตัวละคร
เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา	เป็นภาพยนตร์ที่เด่นในสถานการณ์ตลก แม้มุขตลกจะไม่เข้ากับเนื้อเรื่องเลยก็ตาม

(4) วิเคราะห์ศักยภาพของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกและแนวทางแก้ไขจุดอ่อน จากศักยภาพต่างๆของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก นำมาเชื่อมโยงกับแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ Personal SWOT ของ นภาพร ชันธนา ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก มีจุดแข็งดังที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อข้างต้น คือ 1.ชื่อเสียงส่วนตัว 2. ความสามารถเฉพาะทางในการกำกับภาพยนตร์ 3. ความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกัน 4. วิธีการทำงานในการกำกับภาพยนตร์ 5. วิธีการบริหารบุคลากรที่ดีในกองถ่ายทำภาพยนตร์ 6. การที่มีทีมงานปฏิบัติงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่ดีส่งเสริม 7. ความสามารถในการต่อรองกับผู้บริหารบริษัทผลิตภาพยนตร์ ซึ่งจุดแข็งเหล่านี้ถือว่าเป็นข้อได้เปรียบและเป็นสิ่งที่สร้างความแตกต่างระหว่างผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกกับผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไป

ส่วนโอกาสในการทำงานผลิตภาพยนตร์ต่อไปของศิลปินตลกถือว่าแจ่มใส เนื่องจากปัจจัยที่เป็นโอกาสนั้นเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงยากถ้าผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกจะยังสามารถรักษามาตรฐานการทำงานของตนเองไว้ได้ ปัจจัยที่เป็นโอกาสเช่น 1. การที่ผู้บริหารให้โอกาสและอิสระในการทำงาน 2. ความนิยมในการบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้ชม 3. ระบบการทำงานที่ดีของบริษัทผลิตภาพยนตร์ก็ยังคงเป็นเช่นนี้ต่อไปในอนาคต

ปัญหาที่ต้องแก้ไขมาจาก 2 ประเด็นคือ คุณสมบัติที่เป็นจุดอ่อนของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก ในการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ มีดังต่อไปนี้ 1. ความเป็นตัวเอง(อัตตา) 2. นิสัยที่ไม่ดีส่วนตัวในการทำงาน เช่น ความเป็นคนใจเกรงใจ 3. เรื่องของเวลาในการทำงานที่มีน้อย 4. การขาดความรู้ในเชิงลึกของการผลิตภาพยนตร์ของศิลปินตลก 5. การทำงานสองอย่างในเวลาเดียวกันทั้งงานเบื้องหน้าและเบื้องหลัง

ประเด็นต่อมาคือ อุปสรรคของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก ในการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ มีดังต่อไปนี้ 1. คำวิจารณ์ของบุคคลภายในและภายนอกวงการผลิตภาพยนตร์ว่าสถานะเป็นหุ่นเชิด ไม่ได้กำกับภาพยนตร์ด้วยตัวเอง 2. นโยบายของบริษัทผลิตภาพยนตร์ ซึ่งบริษัทผลิตภาพยนตร์ที่เติบโตมาจากการเป็นสายภาพยนตร์จึงเน้นการผลิตภาพยนตร์ในความยาวที่จำกัดเพื่อเพิ่มรอบ ทำให้การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ตัวเองไม่เต็มที่ เพราะการนำเสนอในรายละเอียดของการเล่าเรื่องในบางอย่างจะถูกตัดทอนไป อีกส่วนหนึ่งจะเป็นเรื่องของเนื้อหาที่บริษัทผลิตภาพยนตร์ต้องการที่จะแทรกแนวทางของภาพยนตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของบริษัทนั้นๆเข้าไปในเนื้อเรื่องของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกต้องการนำเสนอ จนทำให้เสียอรรถรสในการเล่าเรื่องได้ 3. รสนิยมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนรูปแบบในการรับชมภาพยนตร์ การเปลี่ยนจากการรับชมในโรงภาพยนตร์ไปเป็นการรับชม วีซีดี หรือ ดีวีดี ในที่อยู่อาศัย และปัจจุบัน(2553)ก็มีผู้รับชมภาพยนตร์ที่มีความคิดแตกต่างในเรื่องของรสนิยมที่ไม่รับชมภาพยนตร์ที่กำกับโดยศิลปินตลกอยู่ด้วย อีกส่วนหนึ่งคือการเปลี่ยนแปลงของผู้บริโภคเนื่องจากความคาดหวังก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่ง เพราะผลงานที่ผ่านมาเป็นตัวชี้วัดในความสุขถ้าผู้ชมเข้ามาชมภาพยนตร์แล้วไม่เข้าเป้าตามความคาดหวังอาจจะส่งผลกระทบต่อเรื่องของรายได้ 4. ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน (2553) ผลกระทบกับภาพยนตร์ไทยที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลก ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อภาพยนตร์ไทยที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลก เช่น คณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ที่ไม่เข้าใจการนำเสนอภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกเป็นบางเรื่องทำให้ไม่ผ่านการตรวจพิจารณา โดยจะต้องแก้ปัญหาด้วยการตัดฉากที่ไม่ได้รับอนุญาตนั้นออกจากเนื้อเรื่อง ทำให้การเล่าเรื่องในบางส่วนของภาพยนตร์นั้นไม่สมบูรณ์ อีกปัญหาหนึ่งคือ ภาวะที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์การเมืองในปัจจุบัน(2552)ทำให้ผู้ชมภาพยนตร์หวาดกลัวไม่ออกมาชม เนื่องจากความเป็นห่วงในสวัสดิภาพของตัวเองและผู้ร่วมรับชมภาพยนตร์ด้วยกัน

(5) แนวทางในการทำงานในเชิงการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในขนาดของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก ปัจจัยที่เป็นจุดอ่อนและอุปสรรคของศิลปินตลกนั้นหากพิจารณาในบางปัจจัยเวลาที่ผ่านไปสามารถทำให้ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกสามารถจัดการกับจุดอ่อนและอุปสรรคของตัวเองได้ เพราะแต่ละท่านมีพัฒนาการและจุดแข็งที่ชัดเจนกว่าจึงทำให้จุดอ่อนได้พบกับทางแก้โดยใช้หลักแมทริกซ์อุปสรรค-โอกาส-จุดอ่อน-จุดแข็ง (SWOT หรือ TOWS matrix) เพื่อวิเคราะห์หาแนวทางในการทำงานในเชิงการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในขนาดของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกดังต่อไปนี้

5.1 นำจุดแข็งมารวมกับโอกาสในการทำงานเพื่อสร้างความก้าวหน้าในการผลิตภาพยนตร์ การวางแผนการสร้างความก้าวหน้าในการผลิตภาพยนตร์โดยใช้จุดแข็งคือ วิธีการทำงานที่ดีของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก และการบริหารบุคลากรในการถ่ายทำภาพยนตร์ กับโอกาสในการทำงาน คือ ระบบในการทำงานที่ดีของบริษัทผลิตภาพยนตร์ แผนการนี้จะเป็นแผนการในการพัฒนาทีมงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลกให้มีความสามารถมากยิ่งขึ้น เข้ากับวิธีการทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์และระบบของบริษัทผลิตภาพยนตร์ ซึ่งสามารถรองรับคุณภาพที่จะเกิดขึ้นได้ในระยะยาวเพราะผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกไม่นิยมการเปลี่ยนทีมงาน

การวางแผนการสร้างความก้าวหน้าในการผลิตภาพยนตร์โดยใช้จุดแข็งคือ ชื่อเสียงส่วนตัวและการที่มีทีมงานปฏิบัติการในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่ดีส่งเสริม กับโอกาสในการทำงาน คือ ระบบการทำงานที่ดีของบริษัทผลิตภาพยนตร์ ซึ่งจะเป็นการพัฒนาคุณภาพของภาพยนตร์ที่กำกับโดยศิลปินตลกในอนาคต และสามารถวางการตลาดได้เนื่องจากผลผลิตที่เกิดจากทีมงานที่ดีผสมกับระบบการทำงานของบริษัทผลิตภาพยนตร์ที่ดี จะช่วยให้ผลงานภาพยนตร์มีคุณภาพมากขึ้น จากนั้นความมีชื่อเสียงก็จะเป็นแรงผลักดันให้การตลาดของภาพยนตร์ก้าวไปข้างหน้า

การวางแผนการสร้างความก้าวหน้าในด้านเนื้อหาของภาพยนตร์ โดยการใช้จุดแข็งคือ ความสามารถเฉพาะทางในการกำกับภาพยนตร์ และ การที่มีทีมงานปฏิบัติการในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่ดีส่งเสริม กับโอกาสในการทำงาน คือ ความนิยมในการบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้ชมภาพยนตร์ และ การที่ผู้บริหารระดับสูงให้โอกาสและอิสระในการทำงาน จะช่วยสร้างความน่าสนใจในเนื้อหาซึ่ง จุดนี้ถ้าผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกทำควบคู่ไปกับทีมงานที่ดีจะสามารถเห็นช่องทางในการนำเสนอมากขึ้นและเป็นตัวเองมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันถ้าเปลี่ยนโอกาสในการทำงานจากการที่ผู้บริหารระดับสูงให้โอกาสและอิสระในการทำงาน มาเป็นระบบการทำงานในบริษัทผลิตภาพยนตร์ที่ดี ก็จะถือว่าเป็นการสร้างภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาอยู่ในกรอบที่บริษัทผลิตภาพยนตร์ตั้งไว้และจะมีผลดีในด้านการตรวจสอบมาตรฐานของเนื้อเรื่องที่สูงมาก

แผนการ 3 ข้อในข้างต้นจะเป็นแผนการใหม่เพื่อการพัฒนาแบบยั่งยืนเพราะ เป็นการแก้ไขเริ่มตั้งแต่การจัดระบบการทำงาน และ การจัดระบบของเนื้อหาซึ่ง จะแตกต่างจากการทำการตลาดแบบปัจจุบัน(2553)ที่ใช้จุดแข็งทางด้านชื่อเสียงและความสัมพันธ์ที่ดีของศิลปินตลกด้วยกัน กับโอกาสในการทำงานด้านความนิยมบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้ชมภาพยนตร์ เนื่องจากแผนการดังกล่าวได้เกิดความล้มเหลวมาก่อนในกรณีของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกท่านอื่นๆ เช่น เจริญพร อ่อนละม้ายและ เทพ โพธิ์งาม เป็นต้น

5.2 นำจุดแข็งมารวมกับอุปสรรคในการทำงานในการทำงานเพื่อลดความเสี่ยงในการผลิตภาพยนตร์และแก้ไขอุปสรรคในการทำงานให้ดีขึ้น

การวางแผนการทำงานเพื่อลดความเสี่ยงในการผลิตภาพยนตร์ และแก้ไขอุปสรรคในการทำงานให้ดีขึ้นโดยการใช้จุดแข็งคือ การที่มีทีมงานปฏิบัติการในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่ดีส่งเสริม กับอุปสรรคในการทำงาน คือ อุปสรรคที่

เกี่ยวกับคำวิจารณ์ในด้านต่างๆ เช่น ความรู้ความสามารถถ้าศิลปินตกลงได้ทีมงานที่ดีจากผลการศึกษาพบว่าศิลปินตกลงจะสามารถเรียนรู้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและจะสามารถแก้ไขได้ทั้งในเรื่องของคำวิจารณ์และจุดอ่อนในด้านการขาดความรู้เชิงลึกในการผลิตภาพยนตร์

การวางแผนการทำงานเพื่อลดความเสี่ยงในการผลิตภาพยนตร์และแก้ไขอุปสรรคในการทำงานให้ดีขึ้นโดยการใช้จุดแข็งคือ วิธีการทำงานที่ดีของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตกลง และ การบริหารบุคลากรในการถ่ายทำภาพยนตร์กับอุปสรรคในการทำงาน คือ นโยบายของบริษัทผลิตภาพยนตร์ และรสนิยมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนรูปแบบในการรับชมภาพยนตร์จะเป็นแผนการที่จะปรับปรุงการทำงานทั้งของตัวผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตกลงและการทำงานของทีมงานให้เข้ากับนโยบายของบริษัทเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการผลิตภาพยนตร์ทั้งในแง่ของเนื้อหาและการตลาดที่รองรับความเปลี่ยนแปลงทางรสนิยมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปในทุก ๆ ด้าน

การวางแผนการทำงานเพื่อลดความเสี่ยงในการผลิตภาพยนตร์และแก้ไขอุปสรรคในการทำงานให้ดีขึ้นโดยการใช้จุดแข็งคือ ความสามารถในการต่อรองกับผู้บริหารของบริษัทผลิตภาพยนตร์ และความสัมพันธ์ที่ดีของศิลปินตกลงด้วยกัน กับอุปสรรคในการทำงานคือปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน (2546-2553) ที่ส่งผลกระทบต่อภาพยนตร์ไทยที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตกลง แผนการนี้จะเป็นการหาทางออกของทั้งกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตกลงกับปัญหาต่างๆจากภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อช่วงเวลาที่ผ่านมา เนื่องจากเป็นการร่วมมือของทั้งผู้บริหารของบริษัทผลิตภาพยนตร์ และการใช้ความสัมพันธ์ที่ดีของศิลปินตกลงด้วยกันเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่ส่งผลกระทบต่อภาพยนตร์

5.3 นำจุดอ่อนมารวมกับโอกาสในการทำงานในการทำงานเพื่อจุดอ่อนโดยการใช้อุปสรรคในการทำงาน

การวางแผนการทำงานเพื่อลดจุดอ่อนเพื่อเสริมโอกาสในการก้าวไปข้างหน้าของกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่มีศิลปินตลกเป็นผู้กำกับภาพยนตร์นั้น โดยการนำเอาจุดอ่อนทั้งหมดของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก คือ ความเป็นตัวเอง(อัตตา) นิสัยส่วนตัวในการทำงาน เรื่องของเวลาในการทำงาน การขาดความรู้ในเชิงลึกของการผลิตภาพยนตร์ของศิลปินตลก การทำงานสองอย่างในเวลาเดียวกัน กับโอกาสในการทำงานนั้นคือ ระบบการทำงานของบริษัทผลิตภาพยนตร์ที่ดี แผนการนี้จะเป็นการสร้างกรอบเพื่อลดจุดอ่อนในทุกๆจุด โดยใช้ระบบการทำงานของผู้บริหารอย่างมืออาชีพ ซึ่งจุดอ่อนเหล่านี้สามารถใช้ระบบการทำงานที่ดีจัดการได้ และเห็นผลอย่างชัดเจนในการควบคุมคุณภาพภาพยนตร์

4.5.4 นำจุดอ่อนมารวมกับอุปสรรคในการทำงานในการทำงานเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลวในการผลิตภาพยนตร์

การวางแผนการทำงานเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลวในการผลิตภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกนั้น โดยการนำเอาจุดอ่อนทั้งหมดของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก คือ ความเป็นตัวเอง(อัตตา) นิสัยส่วนตัวในการทำงาน เรื่องของเวลาในการทำงาน การขาดความรู้ในเชิงลึกของการผลิตภาพยนตร์ของศิลปินตลก การทำงานสองอย่างในเวลาเดียวกัน ที่เกิดขึ้นจากอุปสรรคในการทำงาน คือ คำวิจารณ์ต่างๆทั้งบุคคลภายนอกและภายในวงการผลิตภาพยนตร์ การหลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้เกิดการวิจารณ์เหมือนกับการวางแผนหลบหลีกสิ่งที่ทำให้เกิดความเสียหาย ปิดบังข้อบกพร่องที่จะทำให้เกิดการโจมตีและการทำลายภาพลักษณ์ไปในแง่ลบ การนำเอาวิจารณ์มาใช้ประโยชน์เพื่อลดความเป็นตัวเอง(อัตตา)ที่ส่งผลเป็นจุดอ่อน

นอกจากนี้ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกสามารถจัดการกับจุดอ่อนได้ด้วยการใช้จุดแข็งของตัวเองจัดการกับจุดอ่อนของตัวเอง ในลักษณะของการปรับปรุงคุณสมบัติของตัวเองให้ดีขึ้น เช่น การลดจุดอ่อนในเรื่องของเวลา ด้วย

การใช้การบริหารบุคลากรที่ดีในกองถ่ายทำภาพยนตร์ และการใช้ทีมงานปฏิบัติ
การในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่ดีส่งเสริม ความรู้ในเชิงลึกของการผลิตภาพยนตร์
ของตัวเองได้ ทุกสิ่งทุกอย่างในการทำหน้าที่ในเชิงการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์
ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกสามารถปรับปรุงข้อดีและเปลี่ยนเป็นข้อดี
ได้เพราะศิลปินตลกรู้จักใช้ประสบการณ์ในทุก ๆ ด้านของชีวิตมารวมกับจุดเด่นที่มี
คุณภาพและโอกาสในการทำงานเพื่อพัฒนาการของภาพยนตร์ตัวเองนั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง“การบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทย : กรณีศึกษาผู้
กำกับที่เป็นศิลปินตลก” นั้นเป็นการศึกษาเฉพาะการกำกับภาพยนตร์ของศิลปิน
ตลกทั้ง 3 คนซึ่งผู้ศึกษาได้พบประเด็นต่าง ๆ ที่สามารถนำมาเป็นข้อเสนอแนะในการ
ศึกษาครั้งต่อไปดังนี้

(1) ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะเชิงการบริหารควรมีการศึกษา
กลุ่มผู้ชมภาพยนตร์ที่กำกับโดยศิลปินตลกในส่วนของผู้บริโภคเพื่อเป็นการศึกษา
อย่างครอบคลุมรอบด้าน

(2) ควรมีการศึกษาในการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับภาพยนต
ร์เป็นบุคคลที่อยู่ในสาขาอาชีพอื่นเพื่อให้ทราบถึงกลยุทธ์ที่แตกต่างกันในการทำงาน

(3) ควรมีการศึกษาการบริหารวางแผนการจัดจำหน่ายภาพยนตร์ที่กำกับภา
พยนตร์โดยศิลปินตลกว่ามีรูปแบบที่แตกต่างจากการวางแผนการจัดจำหน่ายภาพย
นตร์ที่กำกับโดยผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไปอย่างไร

รายการอ้างอิง

สัมภาษณ์

ธวัชชัย พันธุ์ภาคี, ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ บริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด ,7
มีนาคม 2553

ปรัชญา ปิ่นแก้ว, ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ บริษัท บาแรมยู จำกัด ,11 เมษายน
2553

เช่นชนนี สุนทรศารทูล, ผู้อำนวยการสร้างฝ่ายผลิต บริษัท จีทีเอช จำกัด , 26
มีนาคม 2553

บำเรอ ผ่องอินทรีย์, ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก , 3 มีนาคม 2553

จาดุรงค์ พลบูรณ์, ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก, 31 มีนาคม 2553

เพชรทนาย วงษ์คำเหลา, ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก, 10 เมษายน 2553

ชัยวัฒน์ สีตลาศัย, ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์เรื่อง “ตัดสูฟุต” และ “โกยเถอะโยม”, 24
มีนาคม 2553

พนม พรหมจิต, ผู้กำกับภาพของภาพยนตร์เรื่อง “อีสัมสมหวัง” “หลงพีเท่ง 2”, 3
เมษายน 2553

เหมือนฝัน อุปถัมภ์, ผู้ลำดับภาพของภาพยนตร์เรื่อง “กระดืบ” และ “คนปีมะ”, 24
มีนาคม 2553

ปภพ สุรสกุลวัฒน์, ผู้ลำดับภาพของภาพยนตร์เรื่อง “บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม 2”
“วงษ์คำเหลา” และ “โป๊ะแตกแยกทางนรก”, 22 มีนาคม 2553

พิพัฒน์ จอมเกาะ, ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์เรื่อง “บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม 1, 2”
“แหยมโยโสธร” และเขียนบทภาพยนตร์เรื่อง “วงษ์คำเหลา”, สัมภาษณ์,
22 มีนาคม 2553

หนังสือ

นภาพร ชันธนาภา, (2546), การจัดองค์การและการบริหารธุรกิจ = Business

Organization and management, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย

รามคำแหง.

บรรจง โกศัลวัฒน์.(2529).การกำกับ (และ) การแสดงในภาพยนตร์.กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์เฮาท์

พยอม วงศ์สารศรี.(2542).การบริหารทรัพยากรมนุษย์.กรุงเทพฯ:คณะวิทยาการ

จัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

สมยศ นาวิการ.(2545).การบริหารตามสถานการณ์, กรุงเทพฯ :บรรณกิจ 1991.

เอกชัย บุญยาภิษฐาน. (2553). คู่มือการวิเคราะห์ SWOT อย่างมืออาชีพ.

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ปัญญาชน.

J. David Hunger and Thomas L. Wheelen. (2008). Essentials of Strategic

Management:International Edition. Indiana: Indiana University .

Travis ,Mark W.(1997). The Director's Journey : The Creative Collaboration

between Directors,Writer and Actors.New York:Braun-Brumfield,Inc.

Wasko,Janet .(2003), How Hollywood Works, London:SAGE Publications Ltd.,

Werther & D.Kieth ,W.B..(1985).Personal Management And Human Resource.

New York:McGraw-Hill.

เว็บไซต์

Thailand Weekend Box Office Index for 2010.(2553).Box

Office Mojo.เข้าถึงเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2553,จาก

<http://www.boxofficemojo.com/intl/thailand/>